

Més de 220.000 espectadors al Primavera Sound

Els organitzadors anuncien una edició a Los Angeles l'any vinent, en què es commemorarà els vint anys del festival

Un recorregut pels racons més atractius

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 2 de juny del 2019. Any XLIV. Núm. 15016 - AVUI / Any XLI. Núm. 13886 - EL PUNT

NACIONAL

P6-10

Sense jutges per al jutjat

SITUACIÓ • Falten magistrats catalans perquè no hi ha tradició a oposar i per l'activitat privada

CONSEQÜÈNCIES • Hi ha més rotació laboral, que provoca l'alentiment de les resolucions

El president espanyol en funcions, al costat del president del Cercle d'Economia, Juan José Brugera ■ EFE

Pedro Sánchez fa l'orni

Obvia la crida al diàleg del govern català i del Cercle d'Economia

Nacional

P14

Cuixart: "L'ONU diu el que l'Estat no vol sentir"

El president d'Òmnium, en una carta enviada des de la presó, reclama també unitat d'acció

Europa-Món

P27

Tragèdia en unes oficines municipals de Virgínia

Un treballador de l'Ajuntament mata dotze persones i després és abatut

Nacional

P16

Es jugaran a la sort l'alcaldia de Santa Fe

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga

Àngel

Voldríem certes coses però, tot sembla indicar, que els fets es decideixen segons la ideologia de qui els explica. Estem en això. Ja sembla normal exigir el màxim respecte a les lleis vigents quan cal, i passar-te-les pel forro si van contra els teus objectius. Vivim en temps de relats i contrarellats. La realitat se serveix a la carta, a gust del consumidor. Amb les fronteres entre realitat i ficció cada vegada més difuses, els experts en l'art de la ficció han d'ajudar-nos a desxifrar la realitat. El digital Núvol ha reclamat opinió al professor de la UPF Jordi Balló sobre una cosa tan prosaica com el judici en curs al Suprem. Balló, que dirigeix un màster en "documentals de creació", ha declarat el següent: "Si es contrasten les imatges (dels vídeos), serà per dir que tot és relatiu i no es pot arribar a cap conclusió? Tal com ho penso, no sé si el Tribunal Suprem té una actitud premoderna o postmoderna. L'actitud premoderna diria que cal passar les imatges perquè no hi ha més remei, però la veritat no-

Sembla normal exigir màxim respecte a les lleis vigents quan cal, i passar-te-les pel 'forro' si van contra els teus objectius

més la tenen els testimonis orals. En canvi, la postmoderna diria que sabem que les imatges mai diuen tota la veritat i es neguen entre elles. Primer pensava que serien postmoderns però ara sospito que, simplement, són premoderns i pensen que les imatges no són serioses."

Sembla, doncs, que els magistrats hauran de resoldre si ens podem refiar o no de la sentència popular que diu que una imatge val més que mil paraules. Pensant en aquestes coses em ve al cap allò de William Blake, un precursor del romanticisme. Quan tenia nou anys va arribar a casa dient que havia vist una colla d'àngels a l'arbre del jardí. Els seus pares (era el segle divuit, el segle de la racionalitat) el van renyar severament: "Nen, no diguis mentides!" Els àngels de Blake, però, eren part de la seva realitat i la força visionària dels romàntics va tenir una influència decisiva en les "realitats" del segle dinou. Confesso que, a la meua edat, encara em refio més de l'àngel de la guarda que de ningú... ni que sigui un magistrat.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

Una resistència que no pot acabar

El 19 de juliol de l'any 1936, Dolores Ibarruri va pronunciar un discurs emès per ràdio amb què incitava a la resistència contra el feixisme encarnat en els que acabaven de fer un cop d'estat contra la Segona República: "Tot el país vibra d'indignació amb aquells que, sense ànima, volen enfonsar l'Espanya democràtica i popular en un infern de terror i de mort. Però no passaran!" Passats quasi tres anys, Celia Gámez va enregistrar un xotis que, amb música de Francisco Cotarelo i lletra de Manuel Talavera, és una burla del lema de La Pasionaria: "¡Ya hemos pasado!, decimos los facciosos. ¡Ya hemos pasado!, decimos los rebeldes! ¡Ya hemos pasado!, y estamos en el Prado, mirando a frente a la señá Cibeles. ¡Ya hemos pasado! Ja, ja, ja".

Basilio Martín Patino va realitzar l'any 1971 el documental *Canciones para después de una guerra* (censurat pel franquisme, no va ser estrenat fins després de la mort del dictador) fent-hi present una sèrie de cançons, entre les quals *¡Ya hemos pasado!*, posades en relació amb imatges que les contra-

Vox va penjar a les xarxes socials una fotografia de l'Ajuntament de la ciutat escrivint-hi: "¡Ya hemos pasado!" Hi exhibeixen l'arrogància i la fatxenderia feixistes de sempre

diuen. Patino era d'una família franquista de Salamanca, però ell va triar sentir-se part dels perdors. Deia que no suportava l'arrogància i la crueltat dels vencedors. L'últim film del cineasta, que va morir l'estiu del 2017, és un

documental que du per títol *Libre te quiero* (en referència a una cançó d'Amancio Prado a partir d'un poema del filòsof àcrata Agustín García Calvo) i que va fer amb la voluntat de testimoniar com el moviment 15-M havia ocupat la plaça del Sol amb un esperit que li va fer pensar que ressorgia el Madrid republicà. Aquests últims dies he pensat en l'estimat Basilio Martín Patino tenint present que, davant dels resultats de les eleccions municipals pels quals han obtingut quatre regidors a Madrid amb un 7,62 per cent dels vots, Vox va penjar a les xarxes socials una fotografia de l'Ajuntament de la ciutat escrivint-hi: "¡Ya hemos pasado!" Deixant claríssima la seva filiació, hi exhibeixen l'arrogància i la fatxenderia feixistes de sempre. És així que m'acomio d'aquesta tanda d'ombres primaverals al crit de "Madrid resiste". I me'n vaig a llegir *La mesura dels nostres dies*, de Charlotte Delbo, amb la idea de comentar en una altra ocasió les veus de les resistents franceses contra el nazisme. És una lluita que no s'acaba mai.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocronològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/t8pl4h>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Torra i la unitat estratègica

Acabat el cicle de generals, municipals i europees, el president Quim Torra ha volgut aquesta setmana esvaïr qualsevol especulació sobre cap avançament electoral a Catalunya i ha anunciat, des del seu escó del Parlament, que iniciarà una tanda de contactes amb els partits i les entitats partidàries del dret a l'autodeterminació amb l'objectiu de recuperar la unitat estratègica perduda. "És important que tots plegats recuperem l'esperit de l'1-O i la unitat estratègica", va dir. Me n'alegro. Primer, perquè Torra va reconèixer sense embuts allò que tots plegats ja sabíem, i és que la unitat estratègica s'ha perdut. I, segon, perquè la vol recuperar. Convé. Torra va argumentar que és urgent recuperar la unitat estratègica per abordar junts la resposta a la sentència contra els presos polítics i la resta d'acusats del Suprem. Cert. I encara més quan hi ha sobre la taula –la taula del

“Els electors independentistes sí que van donar diumenge passat una lliçó d'unitat estratègica als seus propis partits

Suprem– peticions de condemna esfreïdores, totalment fora de lloc i que a mi em fan pensar més en la venjança que en la justícia. Convé unitat estratègica. Indiscutiblement. Pels presos, pels acusats, però també pel país. I encara més aquests dies en què, sortits d'unes eleccions municipals, hi ha més oportunitats que mai per practi-

car-la. Les formacions independentistes tenen ara l'oportunitat de demostrar que la practiquen, la coherència que prediquen en veu alta. Als ajuntaments, a les diputacions i on calgui. Sentint algunes declaracions d'aquests dies, no sé si la cosa va per aquí. Haurien de prendre nota, les formacions independentistes, del que van fer diumenge passat els electors sobiranistes. Ells sí que van practicar la unitat estratègica. Tocava votar Junqueras al Congrés i tocava votar Puigdemont al Parlament Europeu. I a les municipals cadascú va votar la millor aposta. El vot independentista va demostrar –i les xifres en ciutats com ara Barcelona així ho revelen– que l'elector sap escollir entre dues opcions, i que sap desdoblarse i votar fins i tot dues opcions diferenciades amb un objectiu comú. Molts, s'intueix, van practicar la unitat estratègica que els partits han perdut. I que ara, té raó Torra, cal recuperar.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

El descans de la mòmia

Encara no sabem si es farà justícia, si dilluns 10 de juny, a plena llum i sense nocturnitat ni traïdoria, la mòmia serà finalment traslladada del Valle de los Caídos al cementiri de Mingorrubio d'El Pardo. S'ho mereixeria tot i que la família s'hi oposi perquè en vida va lluir prou aptituds per no romandre ni un dia més en aquest atroç mausoleu que l'exalta com a heroi de la gloriosa croada contra la República. Francisco Franco Bahamonde, *caudillo por la gracia de Dios*, va escriure a sang i foc una llarguíssima i sinistra història de 40 anys de morts de

guerra i de misèria, de judicis sumaríssims i execucions, de tortures, desaparicions i fosses comunes, de camps de concentració i treball esclau, de nadons robats, de repressió política, econòmica, cultural, lingüística, una plana d'infinita revenja fins a l'últim alè. Obsessionat per l'enemic

interior –una categoria que mai s'esgota– va trobar en la dona de *moral esgarriada* la principal amenaça per a la *recristianització* de la societat i contra ella va dirigir tota la seva ira i crueltat: entre 1941 i 1985 milers de joves i adolescents de 16 a 25 anys, caigudes o en perill de caure (en el pecat, s'entén) van ser tancades en reformatoris i manicomis on van conèixer l'infern de la mà de les monges que les custodiaven. Aquestes i moltes altres són les *bondats* de la mòmia; és hora que descansin on li correspon i ens alliberem de la humiliació de mantenir un monument a la seva dictadura.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR

Francina Alsina

Contra un model injust

La Taula del Tercer Sector critica durament el sistema de repartiment de l'IRPF, que perjudica les entitats socials catalanes que reben finançament a través de la casella del 0,7%. Els seus projectes són imprescindibles i els recursos que reben, del tot insuficients. La crítica és més que justificada.

DIRECTORA DE L'INSTITUT DEL TEATRE

Magda Puyo

L'1-O a través de l'art

L'Institut del Teatre representarà Catalunya en la Quadriennal d'Escenografia de Praga amb una obra interactiva que vol mostrar com l'art s'impliça en la realitat social i política. I els fets de l'1-O hi tenen un paper molt destacat. Un pas més en la internacionalització de la situació política del país.

PRESIDENT XINÈS

Xi Jinping

Voler esborrar la història

El govern xinès intensifica aquests dies el control i la censura per evitar la commemoració del trentè aniversari de la revolta de Tiananmen. Una temptativa de reescriure la història de la sagnant repressió que els militars van exercir contra joves pacífics i desarmats.

EDITORIAL

L'ús venjatiu de les institucions

La nova majoria política estatal sorgida del darrer cicle electoral, liderada pel PSOE, ha optat de forma evident per un ús venjatiu de les institucions espanyoles contra l'independentisme català. Els casos són nombrosos i explícits: la suspensió dels diputats empresonats i del senador Romeva –provocant problemes a ERC per mantenir el grup al Senat–, el rebuig que JxCat tingui grup propi al Congrés tot i els seus set diputats –també fruit de la suspensió i d'una interpretació estricta del reglament– o l'esperpèntic vet a l'accés dels eurodiputats electes Carles Puigdemont i Toni Comín al Parlament Europeu, en són alguns exemples.

Alterar majories parlamentàries des de la mesa del Congrés. Aplicar una interpretació del reglament discriminatòria, perquè en casos amb menys diputats que JxCat s'ha facilitat el grup propi. O vetar eurodiputats electes que tenen tots els drets de representació intactes són accions de la pitjor política, la venjativa. I responen a actituds profundament antidemocràtiques que ja s'havien palesat amb el PP però que calia esperar que no es reproduïssin amb el PSOE. A més, quan el canvi polític s'ha produït per la generositat de l'independentisme que va facilitar la moció de censura de Pedro Sánchez contra Rajoy. I quan les cambres des d'on s'aplica una política de tan baixa estopa estan presidides per catalans.

El més preocupant, però, a banda dels efectes concrets d'aquestes lamentables actuacions sobre els partits catalans, és el fet que amb elles es dificulta profundament l'establiment del diàleg necessari per encarrilar la solució al conflicte polític amb Catalunya per vies democràtiques. Tota una gran irresponsabilitat del PSOE.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Quin canvi?**
Pedro Sánchez pren possessió avui com a president del govern espanyol amb un munt d'interrogants per resoldre, sobretot en el tema català.

10 anys **Accident aeri**
Un avió d'Air France cau a la mar amb 228 persones. Entre els passatgers hi havia una catalana. El vol Rio-París travessava una tempesta.

20 anys **Pau als Balcans**
El president finlandès arriba a Belgrad per "oferir la pau". El règim iugoslau confirma per escrit l'acceptació del pla del G-8.

Full de ruta

Jordi Grau

Faran el que calgui, i més

Han passat les eleccions i ara estem pendants dels pactes. Quan hi si- guin, ja en parlarem, però ara mateix, i fins al dia de la constitució dels ajunta- ments, hi haurà molta gesticulació, anunci de pactes inversemblants i ves a saber què més. El que indigna és el doble discurs dels que fa quatre anys deien una cosa i ara, perquè els afavo- reix, diuen la contrària. Certament, per aplicar les polítiques en què creus, et cal el poder, però quan detectes que el poder només interessa pel poder en si mateix, i que no hi ha problema a trair el que s'havia defensat com a principis bàsics i immutables, doncs llavors fa tot una mica de tuf. Exemples a dreta i esquerra sense oblidar els que es diuen de centre, per explicar-ho clara- ment, com ho feia Rexach parlant de futbol. Dit això, ens queda el Parla- ment Europeu. Veuen per què no vo- lien que s'hi presentés el president Puigdemont? Veuen per què no volen que Junqueras sigui eurodiputat? Al

Molta gent que l'ha votat sap que Puigdemont causarà problemes a Europa i així és com el volen, no tornant a l'Estat i entregant-se com un xai perquè l'engarjolin

president d'Esquerra el tenen tancat, i tancat a la presó continuarà per molt que digui l'ONU, i tant de bo els fets em desmenteixin. Hi haurà condemnes du- res. Però Puigdemont els desborda. Han fet el ridícul no deixant-lo entrar al Parlament Europeu i després anul·lant les acreditacions dels altres parlamen- taris escollits a l'Estat espanyol perquè no sigui dit que han prevaricat, que ho han fet. Molta gent que l'ha votat sap que Puigdemont els causarà proble- mes. I així és com el volen, no tornant a l'Estat i entregant-se com un xai perquè l'engarjolin i l'humiliïn. La feina de Puig- demont és portar a Europa les contra- diccions d'un estat que està disposat al que sigui per preservar la seva unitat. Potser Espanya s'ho pot permetre, de moment, però Europa, no. Doncs aquesta és la feina de Puigdemont i Co- mín i Junqueras. Faran el que faci falta i s'atreviran a tot. Deien alguns que no s'atrevirien a engarjolar el govern, i els seus membres estan tancats o exiliats. Faran el que calgui per guanyar, i això és el principi de la seva derrota.

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor

“En consciència”

Qualsevol sentència gira indefec- tiblement al voltant d'uns fets, als quals s'aplica una norma. De la total realitat fàctica presentada, el jutge escull els fets considerats relle- vants jurídicament i negligeix els sob- rers. Aquest procés de delimitació i selecció representa, doncs, l'operació més important, més decisiva de tot l'enjudiciament. I, quina és l'eina que possibilita la selecció? Doncs la prova que, en sentit contradictori, hagin practicat les parts litigants.

DURANT EL FRANQUISME, el jutge no esta- va obligat a explicitar en la sentència quina era la raó per la qual, per exem- ple, un testimoni li mereixia més crèdit que el seu antagonista. Amb la vaga fór- mula llavors prevista per la llei segons la qual la sentència es dictava “en con- sciència” es cobria, sense més matisos, l'expedient. Una aparent millora que portà el canvi polític fou el deure de mo- tivació: l'òrgan judicial, sobretot als efectes de la seva fiscalització per tri- bunals superiors, ha d'explicar en qui- na prova es basa per declarar un fet

com a provat. Semblaria, doncs, que amb l'afiorament en la mateixa sentèn- cia d'aquells elements interns de con- vicció justificatius d'un pronuncia- ment es liquidava definitivament tota arbitrarietat. Però el fenomen és molt enganyós, un pur miratge. I ho és per- què, tornant, per exemple, al supòsit dels dos testimonis que, en sentit opo- sat, hagin declarat amb similar i equi- valent grau de convicció i fermesa, el que decantarà el tribunal per creure l'un i no l'altre, serà aquella mateixa “consciència” a la qual apel·lava la llei en la fase predemocràtica. Una apre-

ciació “en consciència” és, doncs, tant com dir “una apreciació segons el pa- quet, segons la motxilla que porti a so- bre cada jutge”; una motxilla ben ple- na, és clar, de tot el seu món axiològic i del seu marc mental de creences, va- lors, ideologia politicosocial, prejudi- cis, etc., del qual marc possiblement ni ell mateix és del tot conscient.

LA JUSTÍCIA ESPANYOLA, en la seva línia d'infanteria, és a dir en tot allò allunyat de la cúpula judicial, resulta en general homologable a l'europea. Malaurada- ment no podem dir el mateix dels cims judicials. A ells no s'hi puja pas per mè- rits, sinó per influència ideològica. Tots els magistrats del TS espanyol, per exemple, han estat nomenats pels membres del CGPJ, i aquests mem- bres, al seu torn, ho han estat per polí- tics i ho han estat, no per capacitat i mèrit, sinó, exclusivament, per les se- ves afinitats polítiques. Un altre dia em referiré al marc mental, molt conserva- dor i amb incrustacions ultramunta- nes, del tot dominant al TS i al perquè és així.

“Als cims
judicials s'hi puja
per influència
ideològica

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'art a la Franja

■ Llegeixo que el bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, ha explicat que va rebre una carta del Bisbat de Bar- bastre-Montsó demanant que el de Lleida sortís del Consorci del Museu de Lleida per lliurar les obres a Aragó, a la qual Giménez Valls va respondre re- cordant que no té “competèn- cia per lliurar les obres” pel fet que estan protegides per la llei de patrimoni català.

Efectivament, el Parlament de Catalunya, per tal d'evitar qualsevol malentès en les competències assignades a la conselleria de Cultura, va re- dactar i aprovar el 4 de juny del 2008 la moció 32/VII (pu- blicació: BOPC 278) en la qual s'insta el govern català a im- pedir qualsevol trasllat de les obres d'art provinents de la Franja de Ponent conservades al Museu de Lleida.

A tot això cal recordar que amb mig govern –legítim– a la

presó i l'altre mig –legítim– a l'exili, la que va ser presidenta *de facto* de la Generalitat de Catalunya, Soraya Sáenz de Santamaría, exigia a la troba- da d'economia a s'Agaró que els independentistes assu- missin responsabilitats per “la fractura i la factura” ocasiona- des pel procés i deia que l'apli- cació de l'article 155 de la Constitució era una “mostra de respecte als catalans”.

I com a “mostra de respec- te als catalans”, el ministre de Cultura *de facto* de la Genera- litat de Catalunya, Méndez de Vigo, fent ús i abús de les atri- bucions que li concedia l'arti- cle 155, va aprofitar l'ocasió per ordenar a corre-cuita al Museu de Lleida –sense espe- rar a les eleccions del 21-D– que entregués a Aragó –*gratis et amore*– 44 obres d'art ori- ginàries del monestir de Sixe- na. És evident que, en aquests moments de la història, la di- visió amb criteris provincials –polítics o eclesíastics– del

patrimoni de la corona catala- noaragonesa –coalitzada per Catalunya i Aragó– no es pot justificar de cap de les mane- res...

JORDI PAUSAS
París

Broggi, retallades, professionalitat

■ Després de dos mesos ing- gressat a l'hospital Moisès Broggi, on vaig ingressar amb un quadre terminal, he pogut constatar en primera perso- na la vàlua i vocació dels equips de cardiologia, onco- logia, UCI, infermeres de planta i ambulància medica- litzada, etc.

També constatar que, a aquests professionals, les re- tallades els han posat al límit i només l'actitud, professio- nalitat i vocació fan que su- perin aquestes dificultats.

És quan passes per aques- tes circumstàncies quan

veus el valor de la sanitat pù- blica i els impostos que pa- guem i el crim sense pal·liati- us de les retallades en sanitat i que, com hem vist en aques- tes passades eleccions, en- cara hi ha candidats que pre- tenen limitar encara més aquests recursos.

ESTEBAN MIRABETE GINER
Esplugues de Llobregat (Baix Llo- bregat)

El valor de la vida

■ Una societat en la qual no es valoren els nens, els an- cians i els malalts, és una so- cietat malalta.

Per experiència puc dir la felicitat incalculable que tenim en atendre el meu marit –que és totalment dependent–, amb el nostre afecte i l'exem- ple meravellós que ens dona en veure's atès i mimat per to- ta la família.

PILAR CEBRIAN PÉREZ
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“La resposta del govern espanyol és cada vegada més desesperada”

Ben Emmerson, ADVOCAT DE JORDI CUIXART, JORDI SÀNCHEZ I ORIOL JUNQUERAS

Tribuna

Antoni Dalmau. Escriptor

Pactes postelectorals

Com de costum, el moviment frènec que es desplega després d'unes eleccions locals ofereix una de les pitjors cares del nostre sistema polític. Una cosa tan criticable com l'incompliment flagrant d'una promesa electoral comença a prendre forma poques hores després de l'escrutini en els pactes que s'insinuen o es pretenen. Aquell partit o aquell candidat que ha merescut els pitjors impropis passa a ser ara un possible soci adornat de totes les gràcies. I així, les famoses “línies roges” que havien d'impedir qualsevol mena d'acord amb un determinat rival van adquirint una tonalitat molt més difusa i deforme, deixen de ser “línies” i ja no són “vermelles”.

ELS PRIMERS PASSOS de cara a la formació d'un govern com el de Barcelona ho han posat en evidència, però podríem trobar-ne exemples al llarg i ample del nostre territori, i més enllà, perquè no hi ha cap partit que no pugui fer pujar els colors a la cara de qualsevol altre a causa de pactes municipals senzillament impresentables. I el reconeixement de la derrota de la nit electoral que vam veure per exemple en Ada Colau, com en tants d'altres alcaldes que veien allunyar-se l'alcaldia, es transforma en les hores següents en maquiavèliques combinacions que es justifiquen amb arguments insostenibles. Que un personatge com Manuel Valls, que ha fet un ridícul clamorós, es faci enrere de totes les seves manifestacions invocant ni més ni menys que la “responsabilitat” i passi a ser una peça útil per a l'obtenció de l'alcaldia de la Ciutat Comtal és una mostra més, no pas la primera, de la provada inconseqüència d'un polític que havia vingut a salvar-nos. Però que alguns líders o partits que pretenien ser tota una altra cosa escoltin ara els seus càntics de sirena o es neguin en rodó a rebutjar-los és un dels aspectes més tristos de l'es-

pectacle d'aquests dies. Per si fos poc, la polarització i la radicalització política que s'ha produït en el nostre país a partir de l'aspiració de molts catalans d'aconseguir un estat propi han extremat aquesta caralletja i fosca de la política. Perquè ara resulta que es tracta de “venjar” presumptes greuges que s'han anat acumulant com a conseqüència de la resposta que aquesta aspiració legítima va merèixer de l'Estat espanyol. I així ens hem trobat recentment que un responsable de l'aprovació de l'article 155 i dels exilis i empresonaments que se n'han derivat després ha pretès invocar ni més ni menys que la “cortesía parlamentària” per fer realitat la seva pretensió –perfectament legítima, tot sigui dit– d'esdevenir president del Senat espanyol. Però com que no va aconseguir el seu propòsit, ara considera arribada l'hora de passar comptes i es mostra disposat a

“Sectors de les classes dirigents espanyoles que, contradient tot el que pensaven i deien fins fa quatre dies, han descobert tot de sobte les virtuts d'Ada Colau

fer “tot el possible” per evitar que un polític independentista –un antic militant del seu partit i un germà de Pasqual Maragall, per si fos poc– arribi a l'alcaldia de Barcelona. “Tot el possible”: així, sense embuts, sense subterfugis, perquè la salvació de la unitat espanyola passa davant de tot i perquè algú ha de pagar el despit acumulat després de la derrota. Per això, també, hi ha tants sectors de les classes dirigents espanyoles que, contradient tot el que pensaven i deien fins fa quatre dies, han descobert tot de sobte les virtuts d'Ada Colau per continuar sent alcaldessa, encara que sigui pactant o acceptant els vots del mateix diable.

ARA, DONCS, QUE LA POLÍTICA ha esdevingut més venjativa i més radical, ara que s'està disposat a sacrificar-ho tot als peus de l'altar de la unitat de la pàtria, es fa notar més encara un problema que ja fa temps que va ser denunciat i que no hi ha hagut autèntica voluntat de resoldre: es tracta de la legislació municipal, que deixa obertes totes les possibilitats per als pactes contra natura, amb la sola excepció de beneficiar el cap de la llista més votada quan no es materialitza un pacte explícit contra seu. És una excepció insuficient, que no evita la temptació dels partits polítics de fer coses molt estranyes i maniobres molt inexplicables quan es tracta de retenir una alcaldia o bé d'aconseguir-la. Encara que moltes d'aquestes operacions no arribin després a bon port, la sola visió de l'espectacle d'aquests dies fa un mal terrible a l'opinió no precisament falaguera que els ciutadans tenen de la política en voga. Confirma, en definitiva, allò que la majoria de la gent ja pensa i proclama sense embuts: i és que això de la política és una espècie de cova de lladres on tot s'hi val per tal d'aconseguir poder, influència, prebendes, diners. Quina pena, francament.

De set en set

Jaume Oliveras

Als penals

A vegades els títols es decideixen a la pròrroga, fins i tot als penals. Això val tant en les confrontacions esportives com en les polítiques. Al final no

sempre s'imposa el millor ni el més fort, i als penals decideix el darrer encert i un plus de sort. Ara s'està jugant la pròrroga. En pocs llocs s'han donat resultats contundents. Al Barcelonès les Núries han aconseguit majories absolutes, a l'Hospitalet i Santa Coloma, on més que el socialisme s'ha consolidat la categoria de les dues aspirants. Polaritzacions i dispersions obliguen a disputar força pròrrogues, i a alguns indrets s'anuncia l'últim esforç dels penals. Cal un darrer intent i és l'hora de la reflexió i la gene-

Cercar l'estabilitat política vol dir deixar de banda la supèrbia

rositat. Quan els números són complexos, és difícil negociar alcaldies i governs. Tothom té raó, les seves raons, per justificar-ne els drets. Es llegeixen els perquè de les aspiracions pròpies però costa avaluar les argumentacions dels altres. Tot és lícit, encara que això jugui en contra dels interessos de la col·lectivitat. Fins i tot s'arriba a disfressar els números totals que poden avalar una proposta i es plantegen dubtoses legitimitats. Els curts de mires aposten pel o jo o el diluvi, sense adonar-se que les aigües desbocades també se'ls emportaran, a ells. En la geografia política són difícils les majories absolutes i, aleshores, s'ha d'imposar el seny, la capacitat de diàleg i la voluntat d'acords. Cercar l'estabilitat política vol dir deixar de banda la supèrbia i optar per la intel·ligència i, sobretot, no caure en les temptacions populistes. Renunciar a jugar la pròrroga i fiar-ho tot als penals és una irresponsabilitat atribuïble als covards.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez obvia la crida al diàleg del govern i el Cercle

■ El president espanyol demana afrontar el canvi productiu i social, i rebutja aixecar “fronteres en un món globalitzat” ■ El president del Cercle li demana “vies de sortida” al “problema polític”

Redacció
BARCELONA

El president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, no va fer cap referència ahir a Sitges al diàleg polític que li han demanat reprendre el govern català i també el Cercle d'Economia. Si abans d'ahir era el vicepresident del govern català i conseller d'Economia, Pere Aragonès, qui li demanava fer efectiu el compromís de diàleg pactat entre tots dos executius en la Declaració de Pedralbes, ahir era el president del Cercle d'Economia qui li demanava diàleg polític en la cloenda de la trobada econòmica de Sitges.

Juan José Brugera defensava davant del president que “estem davant d'un problema polític” i que cal millorar el model territorial. El president del Cercle demana una “cultura de la negociació i el pacte” davant del conflicte català, al qual veu “vies de sortida” per no condemnar-se al “fatalisme”. Brugera posa l'exemple del darrer any, en què considera que s'ha evidenciat la necessitat del diàleg tot conclouent que “abans o després uns i altres hauran d'avançar per la via del diàleg, la transacció i l'acord”, segons declaracions recollides per Efe.

El president del Cercle recordava, en aquesta línia, la petició d'Aragonès, la vigília, perquè es reprengués el diàleg a partir de la Declaració de Pedralbes, però també les paraules del president de Foment del Treball, Josep Sánchez Libre, demanant al govern català renunciar a la via unilateral per facilitar el retorn de les seues d'empreses que van marxar la tardor del 2017 coincidint amb el referèndum d'autodeterminació i la declaració unilateral d'independència.

Però el president espanyol en funcions es va limitar a fer un discurs centrat

Sánchez i Brugera, ahir, a la cloenda de les jornades econòmiques del Cercle d'Economia a Sitges. ■ EFE

en els reptes productius, econòmics i socials, sense referir-se al conflicte polític ni a les negociacions per a la seva investidura i la de diverses comunitats i ajuntaments clau com Barcelona i Madrid. Pedro Sánchez es va limitar a una referència implícita defensant que Espanya és una democràcia “consolidada”, que ha sabut “descentralitzar-se i compartir sobirania” i apuntant quins són els límits: “No podem aixecar falsos murs i fronteres en un

Cs rebutja Pedralbes per les “cessions” de Sánchez

La portaveu de Ciutadans al Parlament, Lorena Roldán, va ironitzar que no li estranyava que el vicepresident català hagués apel·lat a recuperar la Declaració de Pedralbes perquè, segons ella, és una “infàmia” que demostra les “concessions de Pedro Sánchez al separatisme”. Roldán va qualificar ahir de “vergonyós i inacceptable” la declaració que els governs català i espanyol van signar el 20 de desembre

passat al Palau de Pedralbes. Obviant que el govern català es comprometia en la declaració a respectar el marc legal, Ciutadans i PP van convertir aquell acord en la demostració de la “traïció” a Espanya de Pedro Sánchez. Ahir, Roldán refermava: “Ens va semblar humiliant que Sánchez acceptés el document” de 21 punts que li va entregar Torra en aquella reunió –Sánchez es va limitar

a rebre el document i a rebutjar-ne el contingut-. D'altra banda, també l'alcalde del PSC a Barcelona, Jaume Collboni, es va referir ahir a la petició de divendres d'Aragonès posant en dubte la voluntat de diàleg. Collboni va acusar ERC “de fer un discurs per agradar l'audiència”, però els va retreure l'esmena a la totalitat als pressupostos i el vot en contra d'Iceta com a senador.

món cada vegada més globalitzat.”

Sánchez es va centrar en el que considera el gran repte de futur de l'Estat per reformar el model productiu tot garantint l'equitat social amb l'objectiu de ser competitius en el mercat global. El president en funcions va fer una crida a partit, empresaris, agents socials i ciutadans a fer possibles tres objectius: disciplina fiscal, cohesió social i reformes estructurals. Sánchez defensa com a repte comú aconseguir “una economia competitiva i sostenible, institucions netes i transparents, i una societat plural i més justa”.

El president espanyol va plantejar set grans objectius per aconseguir-ho: creixement sostenible, formació, transició ecològica, avenç científic i tecnològic, ocupació i mercat

Les frases

“No podem aixecar murs i fronteres en un món cada vegada més globalitzat”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“Abans o després uns i altres hauran d'avançar per la via del diàleg, la transacció i l'acord”

Juan José Brugera
PRESIDENT DEL CERCLE D'ECONOMIA

laboral eficient i just, reducció de la desigualtat, benestar i lluita contra la corrupció en les institucions. Entre les reformes necessàries, Sánchez va proposar “un estatut dels treballadors del segle XXI”, i va advertir que “és el moment d'acomodar la norma a la realitat canviant” i no, com considera que s'ha fet fins ara, fent que la realitat s'adaptés a la norma. Interrogat sobre la fiscalitat, Sánchez va defugir avançar la reforma que voldria, però va recordar que la UE ha censurat Espanya per no aplicar una fiscalitat verda que, conclou, caldrà abordar. Europa va ser un eix del seu discurs: “La UE no ha de ser actor secundari, darrere dels Estats Units i la Xina, sinó líder en llibertats individuals, estat del benestar, innovació, igualtat de gènere, multilateralisme o canvi climàtic.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cuixart insta l'Estat a complir el dictat de l'ONU

El president d'Òmnium reclama de nou la unitat d'acció independentista i "enfortir els grans consensos de país" ■ L'advocat Ben Emmerson i el president del Parlament també s'hi afegeixen

E. Garcia
BARCELONA

El president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, va criticar ahir, a través d'una carta enviada des de la presó, on està privat de llibertat des de fa 593 dies, la decisió de l'Estat espanyol de menystenir "la decisió d'experts independents" arran de l'acusació de l'ONU de contravenir la Declaració Universal dels Drets Humans i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics "amb la nostra detenció arbitrària". Un informe del grup de treball de l'ONU publicat el dia 29 estima "arbitrària" la presó d'Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

"L'ONU diu allò que Espanya no vol sentir per por a la paraula. I per això s'ha posat tan nerviosa que, a pilota passada, Madrid vol desacreditar la decisió d'experts independents. A la Unió Europea, fa tres anys que França va com-

Els presos polítics catalans, entre els quals hi ha Jordi Cuixart, Jordi Sánchez i Oriol Junqueras, en una sessió ■ ARXIU

plir una resolució similar alliberant un activista polític. L'Estat espanyol, doncs, ha de triar si vol ser una democràcia consolidada i agafar la mà estesa del diàleg o situar-se fora dels valors universals que regeixen les Nacions Unides", va instar.

En la nota, Cuixart va tornar a demanar "enfor-

Les frases

“L'Estat espanyol ha de triar si vol ser una democràcia consolidada o situar-se fora”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL

“Sánchez faria millor demostrant criteri polític i maduresa. Ha d'acceptar el veredict de l'ONU”

Ben Emmerson
ADVOCAT INTERNACIONAL

“Quan l'ONU diu que no es respecten els drets a d'altres països, l'Estat remarca el valor d'aquesta resolució”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

tir els grans consensos de país”. “Des de la transversalitat i sense renúncies ni presses, és imperatiu centrar les energies a definir l'horitzó comú. Per contra, correm el risc que la potència de cada confrontació amb l'Estat quedi del tot esmorteïda”, va avisar.

Més reaccions

L'advocat Ben Emmerson, lletrat que defensa internacionalment Jordi Cuixart, Jordi Sánchez i Oriol Junqueras, va acusar l'Estat espanyol d'actuar de forma "deshonesta" i de "mentir deliberadament a l'ONU". Emmerson va negar cap conflicte d'interessos, com acusava el govern espanyol. "Aquests atacs són el darrer refugi d'un govern desesperat", va dir al seu compte de Twitter. "Tot s'aclarirà quan l'ONU investigui aquestes queixes", va dir, i va insistir que "al fer aquestes declaracions desesperades Sánchez s'ha disparat un tret al peu". Emmerson havia demanat l'excerceració dels tres presos.

També el president del Parlament, Roger Torrent, va retreure a Espanya que només escolti les Nacions Unides quan elabora informes o dicta resolucions que concerneixen tercers països (en referència a Veneçuela) i, en canvi, quan es refereix a Catalunya, consideri que "no és una veu autoritzada". ■

Crida a manifestar-se a Estrasburg pel vet

El Consell per la República convoca una manifestació per al dia 2 de juliol

Redacció
BARCELONA

El Consell per la República Catalana ha fet una crida a la mobilització per al 2 de juliol, dimarts, a Estrasburg, coincidint amb la constitució del Parlament Europeu. A través d'un comunicat, l'entitat demana que es faci una "demostració massiva de suport a la democràcia i per la llibertat dels presos polítics", recull l'ACN. Ahir l'Assemblea Nacional de Catalu-

nya (ANC), Poble Lliure, Crida Nacional i Junts per la República s'hi havien afegit a la convocatòria.

El Consell reclama a l'eurocambra que no permeti l'exclusió de tres eurodiputats catalans, en referència a Carles Puigdemont, Toni Comín i Oriol Junqueras, vetats la setmana passada quan anaven a recollir l'acta de diputats i exigeixen respecte als resultats de les eleccions europees del dia 26.

El Consell per la República explica que es coordinarà amb les entitats socials i polítiques que donin suport a aquesta mobilització, i demana la solidaritat a aquelles entitats ci-

vils i polítiques que se sentin concernides en la defensa dels drets i la democràcia a Europa. Segons l'organització, la violació dels drets d'aquests quasi 2,3 milions de ciutadans (la suma dels vots de Junts xCat i ERC) suposaria un "gravíssim precedent que deixaria tocada la credibilitat del Parlament Europeu". I afegeixen que l'eurocambra es veuria "incapaç" de garantir el respecte als drets fonamentals dins de la mateixa institució i, per tant, incapaç de poder representar tots els ciutadans europeus, tal com determina el Tractat de Lisboa. El Consell defensa que el Parlament el

La concentració a Estrasburg es faria el dia de la constitució del Parlament Europeu ■ ARXIU

formen els "representants dels ciutadans de la Unió" en lloc dels "representants dels pobles dels estats" com fins aleshores.

En el comunicat, el Consell per la República també demana a l'Estat espanyol que compleixi la resolució del grup de tre-

ball de detencions arbitràries del Consell de Drets Humans de l'ONU i alliberi els presos polítics.

D'altra banda, l'ANC també prepararia una gran manifestació per quan es faci pública la sentència dels presos polítics. Segons va publicar ahir *La*

Vanguardia, l'entitat insisteix a demanar al president de la Generalitat, Quim Torra, que convoqui eleccions al Parlament una vegada es conegui la decisió del Suprem sobre els delictes de què acusen els presos polítics catalans. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alcalde... per sort!

RESULTATS • Els dos partits que s'han presentat a les eleccions municipals del 26-M, a Santa Fe del Penedès, han empatat a vots **SORTEIG** • Després de repassar el recompte, la junta electoral de zona ha decidit sortejar la majoria absoluta del poble

Cati Morell / Taempus
SANTA FE DEL PENEDÈS

Aquesta setmana Junts x Santa Fe i Alternativa per Santa Fe es jugaran a sortis l'alcaldia d'aquest poble, el més petit de l'Alt Penedès. I no només l'alcaldia; la cara i la creu d'una moneda decidiran qui es queda una majoria absoluta que serà definitiva per tirar endavant el programa electoral.

Amb una participació del 94,55% del cens, Santa Fe va donar 124 vots a cada una de les dues formacions que es presentaven a les eleccions municipals del 26 de maig. Després de repassar el recompte de vots, la junta electoral de zona de l'Alt Penedès ha confirmat que els quatre vots nuls definits en el recompte que es va fer diumenge a la nit eren, realment, vots nuls i no permetien definir cap on es decantava la població. Això obliga, segons la norma, a decidir-ho en un sorteig: a cara o creu.

El candidat d'Alternativa per Santa Fe i, en aquest moment, alcalde en funcions, Jordi Rius, assegura que en el cas que la moneda decanti la sort cap al seu partit són partidaris d'assumir l'alcaldia durant els dos primers anys i cedir el càrrec al seu adversari els dos últims anys del mandat. Rius assegura que aquest és el seu últim mandat a l'Ajuntament, que no es tornarà a presentar com a cap de llista i que el seu partit encara no s'ha plantejar qui serà el seu relleu. Ara, assegura que vol escoltar les demandes d'unitat que li han fet arribar alguns veïns arran de l'evidència del resultat. Rius no entra al detall sobre com es formarà el govern

Un moment del recompte de vots per part de la junta electoral de zona, a la sala de plens de l'ajuntament ■ JORDI BRACONS / RACI

o com es desenvoluparà el programa electoral de cada partit. Només diu que posa al davant la garantia dels processos democràtics amb la màxima representativitat possible.

Però la sort no és tan simple. Jordi Bosch, candidat de Junts x Santa Fe, s'estima més tocar de peus a terra: "Aquí no se sorteja l'alcaldia; se sorteja la majoria absoluta." El partit que guanyi tindrà quatre regidors i el que perdi es quedarà amb tres. Bosch veu complicat assumir l'alcaldia de la població amb només tres regidors, ja que això el deixarà lligat de mans i peus. Bosch assegura que desconeix el programa elec-

toral del seu adversari polític perquè mai no l'hi fan arribar i que encara és l'hora que Rius li truqui pe intentar arribar a una solució consensuada. Per tant, el candidat de Junts x Santa Fe és partidari de no prendre decisions precipitades. Segons ell, el millor és tenir els resultats a la mà abans de fer valoracions i parlar de possibles acords. Bosch no descarta res i això vol dir que també preveu la possibilitat d'anar-se'n a l'oposició si la sort no li ve de cara.

A Olivella ha sortit creu

A Olivella, el municipi més petit del Garraf, porta del Parc Natural, els

260 van ser el total de vots que es van emetre a Santa Fe el 26 de maig, sobre un cens de 275. Del total, 4 vots nuls, i 8 en blanc, que la junta electoral de zona ja va confirmar. La resta, 124 vots per a JxSanta Fe i 124 vots, també, per a Alternativa Independent per Santa Fe.

resultats han estat clars sobre l'alcaldia (el PSC governarà amb sis dels onze regidors del consistori), però no tan clars sobre com es conformava l'oposició. La CUP i Ciutadans van empatar a 98 vots i es disputaven la possibilitat de tenir o no tenir representació a l'Ajuntament d'Olivella. La junta electoral de zona del Garraf va fer el sorteig. La CUP va triar cara després de fer una consulta amb la seva assemblea, i la sort els va donar l'esquena. La creu ha permès a la formació d'Albert Rivera estrenar-se amb un regidor al consistori d'aquest petit municipi del Garraf, i ha deixat la CUP sense representació. ■

El número 186 de Bonart, ja a la venda

Arts & Mobility & Planet

Andorra: Philippe Shangti, a la Biennale | Catalunya, amb el Llull, a Venècia | Any Brossa | Els reptes de Judit Carrera | Santi Moix, a Seruí | Mume: l'exili i la retirada | El context del MAC | Sixena: la politització de l'art | El galerista, peça clau | Entrevista a Montserrat Iniesta, directora d'El Born CCM | Tercer l'Andart d'Andorra | José Luis Pascual al Parc dels Estanys | Els gravats de la col·lecció Gelonch Viladegut | MEAM i Hoki Museum | Festival de fotografia Revela't | S'inaugura el Centre Grau-Garriga | Jornades Tharrats | L'Univers Llimós a DOR Museum | Richard Learoy a la Fundació Mapfre

Agenda d'exposicions a l'edició digital de Bonart (www.bonart.cat/agenda)

Subscripció: 50 euros
4 números + edició digital gratuïta

www.bonart.cat | bonart@bonart.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jaume Collboni, alcaldable pel PSC a Barcelona, atén els mitjans, ahir, en les jornades del Cercle d'Economia, a Sitges ■ EFE

Collboni només negociarà amb els comuns un acord de govern a Barcelona

■ El PSC vol configurar un ajuntament que “no subordini la ciutat a un conflicte polític” ■ El candidat socialista celebra la “generositat” de Valls

M. Sardà
SITGES

L'alcaldable del PSC per Barcelona, Jaume Collboni, va assegurar ahir que només negociarà amb els comuns un possible pacte de govern a la ciutat amb l'objectiu de configurar un ajuntament que estigui al servei dels ciutadans i no del “conflicte”, com diu que plantegen els independentistes.

“Nosaltres pensem que aquest govern municipal ha de ser ampli, d'esquerres, progressista i que no subordini la ciutat a un conflicte polític”, va afirmar Collboni en declaracions als periodistes a Sitges, on va assistir a la jornada de clausura de la XXXV Reunió del Cercle d'Economia, que va començar dijous passat i que ha reunit diverses personalitats del món de l'economia i la política.

L'alcaldable va deixar clar que l'únic grup muni-

Ni populisme ni independentisme

El candidat del PSC a l'alcaldia de Barcelona no va donar cap mena de possibilitat a que la capital de Catalunya tingui finalment un consistori liderat per les forces independentistes. Des de Sitges, Collboni va apel·lar al fet que els resultats de les eleccions del 26-M van posar de manifest que el 60% dels vots no van

anar a parar a formacions independentistes per exigir un govern “al servei de les persones” i no “del conflicte polític”. En aquest mateix sentit, Lorena Roldán, portaveu de Ciutadans al Parlament de Catalunya, va insistir ahir en el suport de la seva formació a un Ajuntament de Barcelona encapçalat pel socialista

Collboni. Roldán va reiterar la decisió del seu partit de demarcar-se de l'ofertament de Manuel Valls de negociar amb Ada Colau. “Ens hi juguem molt a Barcelona”, va afirmar, assegurant que els seus regidors només negociaran “una alternativa de govern que no sigui ni populista ni independentista”.

Frase

“Ha de ser un govern ampli, d'esquerres i progressista, al servei de la gent i de l'economia”

Jaume Collboni
ALCALDABLE DEL PSC PER BARCELONA

principal amb el qual el PSC s'asseurà a parlar serà el de Barcelona en Comú d'Ada Colau, l'únic amb el qual els socialistes veuen

possible formar un govern estable que doni resposta als problemes dels ciutadans, com l'habitatge, l'economia, l'ocupació i la seguretat.

Gest responsable

Collboni va celebrar que Manuel Valls, el candidat a qui dona suport Ciutadans, s'hagi ofert a facilitar la investidura de Colau, en aliança amb el PSC, sense demanar res a canvi. “Crec que Valls ha fet un exercici de responsabi-

litat i generositat”, va dir.

Collboni també va assegurar que encara no hi ha data per reunir-se amb Ada Colau i, tot i que va destacar que no té pressa, veuria “raonable” que els contactes comencessin la setmana vinent. El candidat socialista es va mostrar “optimista” respecte al futur de Barcelona, una ciutat que ho té tot perquè li vagi be però que “espera tenir un govern municipal que estigui a l'altura del moment”. ■

Guanyem i ERC busca amb el PSC un acord per a Badalona

■ Qui ha de ser l'alcaldable és el principal escull per al pacte d'esquerres ■ Els desnonaments tensen la negociació

L'acampada de quatre famílies desnonades, davant l'Oficina Local de l'Habitatge de Badalona, divendres passat ■ ACN

M. Sardà
BARCELONA

Els equips negociadors de la coalició de Guanyem i ERC van iniciar divendres passat els contactes amb el PSC per intentar arribar a un acord de govern de les esquerres a Badalona. Tot i que els dues candidatures han reconegut molts punts d'acord pel que fa a la diagnosi i a les necessitats de la ciutat, el principal punt de discrepància, i sobre el qual recau tot el pes de les negociacions, és l'alcaldia.

Guanyem-ERC no vol renunciar a la investidura de Dolors Sabater, com a cap de llista de la primera força d'esquerres, amb set regidors. Per la seva banda, des del PSC reivindiquen la figura de l'alcaldable en funcions, Àlex Pastor, malgrat quedar al darrere el 26-M, amb sis regidors. Els partits han iniciat les converses comproment-se a no posar vetos en les pròximes trobades, però reconeixent que arribar

a un acord sobre qui ha de ser alcalde no serà senzill.

Paral·lelament, el desnonament de quatre famílies del barri de la Salut de Badalona, que passen les nits al ras des de divendres després d'haver estat desnonats, va tensar el diàleg per a un pacte d'esquerres a l'Ajuntament, amenaçat de suspensió per part d'En Comú Podem si no es redreçava la situació.

Promesa acceptada

Les famílies, amb el suport de la Plataforma d'Afectats per la Crisi (PAC), van acampar divendres passat davant de l'Oficina Local de l'Habitatge per denunciar la inacció del consistori –ara amb l'alcaldable en funcions socialista–, mentre que des de Serveis Socials asseguraven que la setmana vinent es posarà a disposició de les famílies “algun habitatge social”. El contacte de les darreres hores semblen haver aturat l'amenaça de trencament. ■